

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Május 25dikén, 1824.

Spanyol Ország.

Párizsi Ujság-levelek f. h. 12d közlik a' régen emlegetett köz bocsánatról szóló tudósítást, melyet Ő catholicus Felsége Majus' elsőjén bocsátott közre Aranjuezben, 's az azt közönségessé tevő királyi Decretumnak végezetét a' következő módon adják-elő: „Spanyolok! Kövessetek Királyotoknak példáját, ki a' tévelygéseket, háládatlanságokat, és sérelmeket, minden más egyéb kivételek nélkül, mint a' mellyeket a' Státusnak köz java és csendessége parancsolólag megkívannak, mind megbocsátja. Meggyőztetek a' pártosságot és a' fejetlen uralkodást; de nem kevésbé félelmes veszedelem vagyon még hátra, u. m. a' visszavonás, mellyen hasonlóképen erőtt kell venni. Áldozatok-fel a' gyűlölést és személyes torsalkodástokat, az egyetértés' hasonlíthatatlan jótéteményének és a' belső békeességnek. Ne felejtkeztek-meg róla, hogy a' belső egyenetlenség és visszálkodás, a' vilagon a' leghatalmasabb Országokat is vég pusztulásra juttaták. Csendesség és a' törvényeknek való teljes engedelmesség nélkül lehetetlen az Igazgatásnak állandó lábura állani, 's a' köz boldogság kimerített kútforrások megújítani. Mindezekfelett lehetetlen újra helyreállítani a' bizodalmat, a' mesterség üzésének és gazdagságnak ezen szülő anyját, a' hitelnak egyedülvaló istápját, melly a' Státusnak segéd kútforrások megsokasítja. Bizodalom nélkül a' ti tőkepenzeitek 's mun-

kás karotok idegen földnek mivélésére és gazdagítására költöznének, 's kopáron hagynak ezen földet, mellyet eleiteknek virtusai a' becsület és hiveség példás földének bélyegezének. Cselekedjétek: hogy a' félszigeten tökéletesen helyreállított rend, legyen előljáró postája a' ti közöttetek és a' veletek meghasonlott Amériikai rokonaitok között való megbékélésnek. — Maradékaik ti azon nagy férjfiaknak, kik dicsőséges Országunkat megfundálák és magas fényre emelék, 's a' spanyol nevet az egész vilagon elterjesztették, ne hagyjatok ti rongált hazát, 's gyalázzatok tetézzetek örökségül gyermekeitekre! Szedjétek elő veletek született erőttöket, hogy Spanyol Országot újra felsegélhessétek azon elgyengüléséből, mellyre azt szomorú történetek juttaták. Az Igazgatás' ereje is oltalmazni fog ezen-től benneteket a' pártos mozgások és lázzadások ellen, 's minden irgalom nélkül a' törvénynek fegyvere fog szállani azoknak fejekre, kik az elmúlt zürzavarokat megújítani merészelnék. Ne hallgassatok azon hűségteleneknek tanácsaira, kiknek talánhasznok forog a' ti egymástól való elidegenítettetekben, hogy benneteket veszedelembe buktassanak, 's abban megakadályoztassanak, hogy Amériikai rokonaitoknak, kik a' fejetlen uralkodásnak 's némelly tapasztalatlan 's gaz gondolkozású lázzasztóknak áldozatai, mint valátok ti magatok is, segéd kezeiket nyújthassatok. Ha hogy Királyotoknak az ő uralkodása' első esztendejiben, az isteni gondviselés' kimagyarázhatatlan útja

szerint, olly sok keserű napok jutának sorsúl; csatoljátok hozzája mostan magatokat, hogy a' jövő napok, a' boldogságnak, szerencsének 's azon igyekezetnek szetelt napjaivá lehessenek, melly szerint a' békesség' gyümölcse a' mesterségek gyakoroltassanak, 's Spanyol Ország az ő hajdani dicsőségét, Koronám a' maga fényét, a' vallás az ő szelíd uradalmát, 's sanyargatott 's erejeből kivett népeim nyugodalmokat és a' dolgoknak bőviben lételét, mellyekre magokat megkülönböztetett hivségek 's vitéz állhatatosságok által annyira érdemesekké tevék, újra megnyerhessék."

(Ki vagynak véve az említett közbocsánat' jótéteményei alól: a' Leon szigetebeli katona-lázadásnak fejei; a' Cortesi-gyűlés' azon tagjai, mellyek Szevillában a' Király' letétetésére voksolának; a' Spanyol Országának különbféle részeiben p. o. Madritban 's több más helyeken indított katona-lázadásnak fejei; a' Vinuesa gyiklosai, Eliónak bírái; 's a' Granadai tömlöczökben történt mézárásoknak indítóji).

Az Etoile így ír Madritból f. h. 4dikéről: „Azon veszedelemnek eltávoztatása végett, mellyet a' Külföldről a' Félzigetre bélopott némelly könyvek szerezenek, a' Király Apr. 11d ezt rendelte: A' határszéleken lajstromot kell vinni mind azon könyves-ladákról, mellyek a' Madriti avvagy egyéb helyekbeli könyvárosokhoz és kereskedőkhöz útasíttatnak. Mind azon könyvek, mellyek a' megtiltattaknak lajstromában találtatnak, 's a' mellyeknek béhozattatások világosan megengedve nincsen, letartóztassanak. Az engedelem valamelly munka' bévitetésére nézve csak úgy adatik-meg, ha annak egy nyomtatványát elébb a' Censura-hivatal megvizsgálta. Ha valamelly könyvnek birtokosa, esztendő lefolyta alatt ezen engedelmet ki nem eszközölné,

könyve elconfiscáltatik. A' tiltott könyveket azon Megyebeli Püspöknél kell letenni, mellyben azok lefoglaltattak, 's a' ki efféle könyveket hoz-bé, azoknak elvesztésén kívül még 500 aranyat is tartozzék fizetni, 's ha újra illyen tette merészelné vetni a' fejét, akkor többre büntetetik, 's a' környülállások szerint testiképen is megfenyítetik. Ez a' tilalom kiterjed egyes könyvlevelekre, és a' könyveket takaró papirosokra is, tapasztalásból tudván, hogy már némellyek illy módokon tudak elkerülni a' törvény' büntetését. A' rézmetszések, festések, rajzolatok, hasonlóképen alájavettetnek a' feljebbi ténzabásnak. A' melly magányzó személyek tiltott könyvel bírnak, tartoznak azt két hónap alatt a' Megyebeli Püspököknek beadni. A' Castiliai tanács' előlülője, a' Cancelláriák' Igazgatóji és a' Püspökök, ha hogy szükségesnek fogják tartani, a' közönséges könyvtárakat 's a' könyvárosok' lerakó-boltjaikat megmotóztathatják."

Spanyol Amerika.

A' Diário de Mexico nevezetű Jan. 27dikei Ujságnak toldalékjában hol a' Mexicói Congressus' üléseiről tétetik jelentés, az 544d lapon, a' következő mindenféle tekintetben nevezetes pont találtatik: „A' Mexicói külső golgokra ügyelő Miniszter a' Congressussal a' Nagy Britanniai Biztosságnak egy jelentését közlé, mellyben ez úti-leveleket kér, 's minden eddig volt egybeköttetést és szerződést semmibe menteknek nyilatkoztatki, nem akarván tovább maradni egy olyan Országban, mellyben a' hadi fenyték nem tiszleltetik, a' hivatalos-tisztségek iránt nincsen meg az illető engedelmesség, és a' hol a' kedvetlen állapotra jutott európai Spanyolok teljességgel nincsenek bátorságban."

Gibráltárból így írnak Apr. 19d:
 „A' Fabius nevezetű amerikai Korvét, melly Límából 105 nap alatt érkezett ide azt a' tudósítást hozta, hogy a' Perui Insurgens-Armadat egészen semmivé tették a' Royalisták. Gen. Canterac nagy osztállyal feküdt Lima alatt, 's ha ezen fő-városnak 2000 emberből álló őrizetét még ekkoráig meg nem támadta, ez csupán azon okból történt, mivel a' Fél-szigetről néhány hadi hajókat várt, mellyek, egyesítetvén egy 18 ágyús Korvettel, mellyet a' Vice-Király la Szerna állított ki, az Insurgenseket minden megfutamodáshoz való reménységtől megfoszszák. Az is mondatik még, hogy az említett Korvet az Insurgenseknek egy hajójokat elfoglalta, a' melly hat millio Reálnál többre becsültetik.

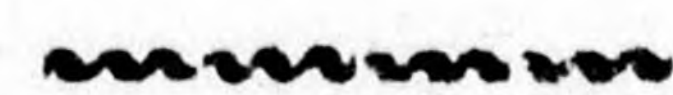
A' Gaceta de Madrid f. h. 4d csaknem ezen tudósításokat közli a' Peruban Valdes alatt vitézkező királyi seregek' előmeneteléről: „A' nevezett Generális“ mond ez az Ujság „jól tudta használni a' Szanta-Cruz osztályán vett győzedelmét; hirtelen raátört Generális Sucrera, ki egy Columbiái sereget, 's az „Ártatlanok“ nevet viselő Chilli lovas Regementet vezérelt. Sucrere gyorsan visszazavonúlt Quiloába, hanem onnan is elűzetvén, Truxillónál magát Bolívarhoz csatolta. Ezen utóbb nevezett hadvezér Límában csupán 2000 őrizetet hagyott, melly seregnek nagy része helybeli Militziából áll. Gen. Canterac erős osztállyal fekszik Lima alatt. A' Chilli seregek Valparaisóba visszatérének, 's a' mint látszik nem akarnak többé részt venni a' háborúban. A' Spanyolok megszállották Icat is. Általában véve a' dolgot, a' mint ezen tudósítás tartja, a' királyi seregek határtalanul uralkodnak Peruban, ennek déli határszélétől egész Límáig, 's további győzedelmeik felől sem lehet kételkedni.“

Csaknem két hónapokig tartott szünet után, ismét elkezdett az ellenséges tüzelés Mártz. 18d Vera-Cruz és a' Szan Juan de Uluai kastély között. A' Spanyolok egy Flottillát állítottak ki, melly az Alvaradói partok körül száguldozik, 's Mártz. 17d elvett egy Mexicói vitorlával evezett hajót. Ez alkalmatossággal a' Morambói erősség reátüzelvén a' spanyol Flottillára, úgy látszik, e' miatt újítottak meg az ellenségeskedések. Szan Juan kastélya mindegyre kapja a' friss élelmet és hadi-szereket.

A Morning-Chronicle, a' mellyről ugyan nem lehet mondani hogy a' Spanyol Amerikai Insurgensek' dolgáról készakarva terjeszsen kedvetlen híreket, Május 7d költ számjában Limából Dec. 24dikéről következő levelet közöl: „A' Spanyolok három négy nap alatt ismét bémennek ezen fő-városba; hanem ez csupán kevés számú sereggel fog megeshetni, mert nem igen hihető, hogy Bolivárt, ki bizonyosan 10 — 12,000 emberrel van, ők könnyen hátrahagynák. A' 3000 segéd-seregből, mellyet Panamából vártak, 2000 érkezett meg Bolívarhoz, a' ki most már csupán pénz híjjával van; mellyből azonban alkalmasint nem igen sokat fog behajthatni, minthogy azon Contributiót, mellyet Limára vetett, minnek-előtte azt oda hagyta volna, még most sem fizették meg. Ebben a' fővárosban, melly különben egy a' leggazdagabbak közül a' világon, csaknem hihetetlen millyen nagy a' pénz szüke. A' legelőkelőbb familiák, mellyek a' mostani Igazgatás alatt hívatalt viselnek, a' legnagyobb szegénységre jutottak, minthogy a' Státus őket szegénysége miatt, nem fizetheti. A' Spanyolok színt' ilyen állapotban vagnak; miolta Límát 1821 oltá

oda hagyák, se Tiszt se közember nem kap többet fele zsoldjánál. Iszonyúan kimerítette ezt a' Statust a' haború; a' hajdan gazdag famíliák szegénységre jutottak, 's ha ez az állapot még tovább is így fog tartani, a' szerencsétlen lakosokat tökéletesen elnyomja majd a' nyomorúság. Azon 2500-ból álló sereg, melly Chiliből a' (megveretett). Szanta-Cruz' táborához segítségül küldött az Intermediosra, Chilibe ismét visszatért. Ezen lépésnek okai különbféleképp' magyaráztatnak; — némeltyek azt mondják, hogy ők magok szabadjara akartak hadat viselni, nem úgy hogy Bolívártól függjenek; mások azt tartják, hogy ők csak Coquinboba menének, hogy ottan megrakodván jobban élelemmel, várakozzanak míg majd Bolívar minden seregeit Lima felé fogná indítani, 's azzal újra Intermedios felé akarának térni; részemről úgy hiszem hogy visszafordulásoknak tulajdonképen való oka az a' környülallas leszen, hogy a' Chiliben uralkodó fejtelenség indította a' Directort az említett seregeknek visszahívásokra, hogy a' népnek pártoskodó indulatját zabolán tarthassa. Mert jóllehet Riva Agüero Quayaquilben fogva legyen is, de a' hozzászítók elnyomva nincsenek; a' Perui hajós osztály, Admirális Guise kormánya alatt, nevezetesen nem akart engedni az Agüero ellen hozatott rendszabásoknak, 's annak segítségére Truxillóba ment; a' hova a' mint megérkezett és megtudta volna hogy ő Quayaquilbe vitetett, a' Terrible nevezetű kicsiny hajót mellyen Riva Agüero' sorsosai tartattak, elfoglalta; Szanta-Cruz hasonlóképen Pruebla nevezetű Fregátján vagyon, 's nem akarja megismerni jelenvala' Igazgatást. Itten mind az a' hír szárnyal, hogy mihelyt a' Spanyolok Limát megszállják, azonnal

minden Nemzettel szabad kereskedést fognak megnyitni.“ — Utóbb Dec. 30d: „Bolívárt mára várják. Nagy szükség vagyon jelenlétére, mert az Igazgatásban mindenek keresztül-kosúl mennek, melly miatt a' seregek részéről igen nyughatatlanító rossz viseletet kell tapasztalnunk. A' napokban is a' Callaói ország-úton borzasztó gyilkolásokat vitt végbe az erősségbeli őrizet. Szombaton három Anglust öltek-meg, 's kettőt nehéz sebbe ejtettek, 's a' czivódás közben az Anglusok is lelőttek kettőt az őrizetbeliek közül, kiknek egyike Kapitány volt. Magam is ott menék-el az nap, de jó készülettel lévén nem mertek belém kötni. A' csekély zsold egyik oka, hogy a' seregek ennyire nem akarják ismerni a' fenytéket. Úgy hiszem Bolívar, olly szandékkal jő, hogy a' sereg számára pénzt kerítsen. A' Spanyolok ide való bėjöveteleknak híre ismét elenyészett, ők f. h. 24d 150 ánglus mértföldre fekvének Limától.



Nyugot-Indiai Szigetek.

F. h. 13d így ír az Etoile: „Sz. Domingóban nagy öszveesküvés fedeztetett-fel. A' szigetnek spanyol része azon jartatta az eszét, hogy függetlennek hirdesse-ki magát. Boyer a' Praesidens a' czimboraságnak indítóji közül négyet agyon lövetett, de a' mellyel még nagyobb fok-ra hágott az elkeseredés a' plantalók között. A' szigetnek franczia részében minden gondját a' mezei munkára fordítja Boyer. A' városokban elfogdostatja a' dologkerülő személyeket, 's katoná-őrizet alatt küldi őket munkára a' nád-méz-és kávé-coloniákba.

Egy Port-au-Princei levélben, melly

Febr. 28d indult 's egy Hamburgi Ujságban közöltetik, ezek találtatnak: „Láthatni az Ujság-levelekből, hogy kevéssel ezelőtt egy személy ment-el innen olly meghatalmazásokkal, hogy ezen szigetnek függetlensége iránt Francia Országgal alkudozna. Mostantól fogva hat hónapok' eltelése alatt mindenek el lesznek igazítva a' két Ország között. A' nevezett Diplomaticus viszi a' Francia Ország és a' hajdani francia plántálók részéről tett javallásoknak elfogadását.“ Az itten említett Ujság -leveleken, leginkább a' Propagateur nevezetűnek kell értetni, mellynek egyik számjában, következő pont találtatik: Francia Ujság-levelek bizonyítása szerint egy Biztosság nevezetik -ki Lainé Úr' előlülése alatt a' végett hogy a' plántálóknak fizetendő karpótlás summáját igazítaná -el, 's csinálná -ki a' plánumat azon kereskedési szerződésnek, mellyet Francia Ország Haitinak ajánlani akar, minekelőtte annak függetlenségét megismerné. Lainé Úr mi hozzánk mindenkor békességes indulattal viseltetett, mellynél fogva úgy látszik hogy Ő légkeresztyénibb Felsőgének tanácsában javunkra dülhet -el a' dolog. Meglehet, hogy Francia Ország bizonyos lévén a' Haitii népnek abbeli elhatározottságában, hogy az minden megtámadtatásnak elleneáll, 's észre vévén mennyire együtt tart ez a' nép, 's fejének melly nagy az ereje és hathatósága, inkább alkudozásokra, mintsem erő - hatalomra fogja magát elhatározni. Függetlenségünknek megismerése olly bizonyosság lenne, melly minket egyszerre a' fejedelmi jussú nemzetek' rangjába emelne -fel. Hogy ezen megismerésért néminémű hasznokat fog majd maga részére Francia Ország tőlünk megnyerni kívánni, azt előre lehetett látni; hanem itten azon fordul majd meg a' dolog, hogy kívánságai megegyeztetetők lesznek e

a' mi hasznaikkal, becsületünkkel és jövendő bátorságunkal. Ez már az a' kérdés, mellyet Statusunk' feje fog megfejteni, 's azt bizonyosan igazságosan 's mind önmagára mind mi reánk nézve dicsőséges módon fogja eligazítani.“

Mult eszt. Dec. 20d a' Martiniquei francia fő Helytartó Gen. Doncelot, egy Port-Royalban megjelent következő czimű könyvet: „Az Antillák szigetebeli szabad Színesek' állapotjáról,“ melly itten a' Kamarák' tagjai 's a' királyi Miniszterek között elosztogatott, és reá nézve ellenkezés nem tapasztaltott, a' fejer lakosoknak kérésekre, egy Proklamatiójában tilalom alá vetett. Ezen tetteért ő ellene azt sürgették hogy tetetnék -ki tisztségéből, 's Ő Felsőgének és Minisztereinek eleibek előterjesztések adattak. Azonközben Gen. Doncelot nagy számú kereskedőket törvényszék elébe idéztetett, melly azok közül harmat, mint a' nevezett könyvnek kiosztogatóját, Jan. 12d örökös galya-rabsagra ítelt, valami Delfitte nevezetűt pedig számkivetésre, mivel reá nagy volt a' gyanú hogy lázadásra indító beszédeket tartott; ezenkívül a' régi Parlamentumok módja szerint azon könyvet hóhér keze által tépette -szélyel, 's akasztófa alatt égettette-meg a' Helytartó.

B é c s.

Ő Cs. K. Felsőge tudósíttatván cs. k. Status-Conferentziás- és Fináncz-Miniszter Gróf Stadionnak f. h. 15d történt halála felől, a' Fináncz-Ministeriumnak időközbeli kormányzása iránt következő levelet méltóztatottl a' cs. k. közönséges Udvari Kamara Elölülőjéhez Gróf Nádasdy Ő Excljához becsátani:

„Kedves Gróf Nádasdy!“
 „Azon vészteség, melly a' Státust

Gróf Stádion' halála által érte, nekem igen nagy fájdalomra esett.“

„A' mellett, hogy az Úr az ő általa kijelelt úton fog járni, mellyet az Urnak kötelességül is teszek, az Úrra bizom a' Fináncz-Ministeriumnak időközbeli kormányát, meghagyván egyszersmind Udvari Kamara Elölülői hivatalában.“

„Annakokáért, mivel az idő szerint fennálló Finánczai-Systemának fentartását, és az elővett rendszabások betöltésére megkívántató elintézésnek végrehajtatasát erősen szívemen viselem, az Úr magát az általam pontosan kiszabott sinórmértékekhez fogja tartani a' Fináncz-Ministeriumbeli munkásságoknak elintézéseiben.“

„Prága, Május' 19d 1824.“

„Ferencz m. k.“

~~~~~

### *Május. 24d. a' Státus-papírosainak közép-árrok:*

Státus Kötelező levele 5 p Ctmal Conv. P. 96 7/8  
Ugyan az 2 1/2 p Ctmal Sorsvonásos Költsön  
1820-ról C. P. Ugyan az 1821 ról 100t. C. P.  
Bizonyítás 1821d. Költsönről 100 ftért C. P.  
Bécs Városi Bankó Obligatiók 2 1/2 p Ctmal  
100 for. C. P. 249 7/8 for. V. Czban. 1 Bank Actia  
1166 1/4 for. C. P. Cs. Arany —

### *Magyar Ország.*

A' Hazai Tudósítások szerint f. h. 14d a' Magyar Nemzeti Muzéumot látogatásokkal megtisztelték a' Fő Herczegek egész udvari készülettel. Ugyanis mind Károly Cs. R. Fő Herczeggel és a' Fő Herczegnével megjelent a' fő Udvar-Mestere és fő Udvar-Mesternéje, mind József Cs. R. Fő Herczeggel és a' Fő Herczegnével a' fő Udvar-Mester és a'

fő Udvar-Mesterné. Az Intézetnek szép rendét és szembetűnő gyarapodását olly kedvel szemlélték, hogy ottan három óránál tovább mulattak, 's eltávozván, Károly Cs. R. Fő Herczeg a' képek gyűjteményének száporítására önnön képét megígérte.

Budára Május' 15d megérkezett Wilhelm Nassau-Weilburgi uralkodó Herczeg, Henriette Herczeg-Aszszonynak Károly Cs. R. Fő Herczeg Hitvesének testvére.

~~~~~

Kaposvárról ugyan a' Hazai Tudósítások következő levelet közlik: „Somogy Vármegyében a' Tek. Karok és Rendek által régen óhajtott Tisztválasztó-gyűlés' megtartására, Fő Ispáni Helytartó Nagy Mélt. Alsó- és Felső-Surányi Gróf Sigray József Úr Ő Exclja Május' első napján, hivatalos rangjához illő pompával Kaposvárra megérkezvén, azonnal sietett néki, mint kebelébe szerencsésen érkezett Fejének, az egész Tisztikar udvarlását megtenni, és a' Nemesség' képében örömét 's tiszteletét jelenteni. — Következő napon Ő Exclja öt szomszéd Vármegyék' fényes Kiküldöttségeit; továbbá azon egyházi 's világi fő Nemeseket, kik jelenléteikkel a' Tisztújító-szék' diszét nevelni kívánták, szokott nyájassággal 's kegyességgel fogadván, Május' 3d minekutána Fő-Tiszt. Dézsán Ignác Úr Pécsi Kanonok a' sz. Lélek' segítségül hívását szokott egyházi szertartással végzte volna, megjelent a' Nemesség' legszámosabb gyülekezetébe, melly a' Vármegye udvarán készített nagy tágasságú leveles-színbe öszvesereglett, és a' közz öröm' legbiztosabb jeleivel fogadtatván, hozzá kezdett a' Tisztújításhoz, melly Ő Felségének kegyelmes parancsolatja szerint, nem kiáltozással, hanem az egyes voksok' feljegyzésével tétetett folvamaiba. — Mélt. Udvari Tanácsos és Első Al-

pán Kovács Antal Úr, ki díszes pályafutását a' köz szolgálatban régtől fogva folytatja, hanyatló ereje 's egészsége miatt, a' hivatal-viselésre Fő-Ispáni hatalom által kijegyzendő férjfiak' sorából, magát kihagyni kívánván; megválasztattak a' vokok' többsége szerint: Első Al-Ispánnak Saardi Somsich Pongrácz Úr; Második Al-Ispánnak Nádasdi Sárközy István Úr; Fő Adószedőnek Thulman Pál Úr; Számvevőnek Szalay Lajos Úr; Fő Tiszti Ügyésznek Siklós Victor Úr; Al Tiszti Ügyésznek Thassy Károly Úr. — Igali Járásban: Fő Szolga Birónak Siklós József Úr; Al Szolga Biráknak: Svastics István és Zichy János Urak; Esküdteknek: Antal Farkas, és Kazay Károly Urak; Adószedőnek Svastics Pál Úr. — Kaposi Járásban: Fő Szolga Birónak Szalay József Úr; Al Szolga Biráknak: Bárány Boldizsár és Záborszky Imre Urak; Esküdteknek: Szakmáry József és Thewely László Urak; Adószedőnek László József Úr. — Szigeti Járásban: Fő Szolga Birónak Gaal József Úr; Al Szolga Birónak: Ifjú Bakó Farkas és Mérey Emmánuel Urak; Esküdteknek: Dóczy János és Bereczk Antal Urak; Adószedőnek Skerlec Antal Úr. — Babolcsai Járásban: Fő Szolga Birónak Sárközy Lajos Úr; Al Szolga Biráknak: Vasdinyei József és Siklós Matyás Urak; Esküdteknek: Nagy Mihály és Sárközy Sándor Urak; Adószedőnek Bersenyi István Úr. — Marczali Járásban: Fő Szolga Birónak: Véssey Ferencz Úr; Al Szolga Biráknak: Domaniczky Ferencz és Talián József Urak; Esküdteknek: Királyi György és Bereczk Imre Urak; Adószedőnek Paizs Antal Úr. — Járásbeli Biztosoknak: Fonyó Benedek, Vajda Imre, Németh István; Kelemen Tamás és Berenczk János Urak; Archiváriusnak: Lakics Zsigmond Úr.

— Fő-Jegyző Igmándy Antal Úr, és első Al-Jegyző Sárközy Albert Úr, eddig viselt hivatalaikban megerősítettvén, második Al-Jegyzőnek Paizs Boldizsár Úr kineveztetett, 's számos Táblabírák tették-le időközben a' hitet. — A' tisztválasztás' ideje alatt, Fő-Ispáni Helytartó Ő Exclja, naponként száznál több személyeket méltóztatott pompás asztalához. Különös említést érdemel azon fényes bál, mellyet a' Tek. Rendek Ő Exclja iránt való tiszteletk' a' jeléül Vármegye' palotájában Május' 6-dik napján adtak mellyben a' külső rend és a' Nemes vendégek' fogadásában mutatott serény gondosság megbizonyította, hogy a' jó ízlés, barátságos bizodalom, és nyiltszívűség itt, mint hazájokban, tenyésznek és virágoznak. Több Nemes Ifjak, kik ügyeségeket a' nemzeti tánczban próbára tettek, köz figyelmet és megleledést nyertek. Főképen pedig Ő Excljának's kegyes Grófnéjának jelenléte, a' mulatságok' különböző osztályaiban való szíves részvétele, és azon nyájas leereszkedés, mellyel a' gyülekezet' minden tagjaihoz viseltetni méltóztatott, olly szívreható erejűek valának, hogy a' fő Nemesek, a' köz öröm által elragadtatván, az Ifjúság' díszes csoportjaiba vegyülének, 's lankadozó erejeikről mintegy megfeledkezvén, táncznak eredének. — Egy szóval mind azt, valamit egy nemes Nemzet válogatott gyülekezetben, a' kölcsönös szereteten 's barátságon épült bizodalom, és a' szerencsésen egyesített erő 's egy célra törekedő igyekezet mutathat; látni és tapasztalni lehetett Somogyban: mellyeknek eszözlésére egyedül a' szabados érző, Hazáját 's Fejedelmét híven szerető Nép alkalmas.“

~~~~~

Osgyánból (Ns. GömörVármegyében) f. h. 16dikaról következően tudósítatunk: Ezen hónapnak 15d napján, 1848

es életének 80. évében öt hónapokig tartó sínlődése után költözött-el a' boldogabb életre, amaz, a' tudós világ előtt ismeretes deák Vers - szerző Fő Tiszt. Török József Úr, B. Szűz Máriának Bersi Apátja, Rosnyói sz. Szék' és több 'T. N. Varmegyék' Táblabirája. Született ő Érseki Eger Városában, szégyen de igen becsületes szüléktől. A' szelidebb tudományokat szülötte helyén szívta, bölcselkedés' pályáját pedig Pozsonyban végezvén, az Esztergomi fő Megyében Papi Rendbe avattatott. Rima Szombat városában amaz 1771 - ben történt szomorú változás után, mint Segéd-Pap szolgálni kezdett, és csakhamar Vargedei Plebános lett. De a' néhai dicsőségesen uralkodott Mária Theresia Királynéknál által az Esztergomi igen tágas kiterjedésű fő Megyéből, három új Székes Püspöki Megyék kiszakasztván, és így a' mi Török Józsefünk a' Rosnyai Megyéhez esvén, az ő nagyra-menetelének igen száraz mező jutott. De így is nem sokára Rima-Szombati Plebános és Kis-Honthi Al-Esperest lett, a' hol 34 évekig szakadatlanul és buzgóan az Isten' szent ígését hirdette, még pedig úgy, hogy minden Valláson és Renden lévőknek szeretetét és tiszteletét megnyerte. Az új Tek. Káptalannak Kanonokjai között üresség nem esvén, ő oda fiatal korában nem juthatott, 's később helyéből mozdulni nem kívánt; de a' hivatalában való nagy szorgalom, buzgóság és nyughatatlanság, annyira elerőtlenítették, hogy testének erőtlenségét érzvén 1808-ban szeretett híveitől búcsút vett, 's szomszéd Osgyán helységbe Mélt. Baró Luzentzky János Ezeredes Fő Kapitány Úrhoz költözött, hol a' tisztelt Méltóság által 16 évek olta ápolgattat-

ván, csendes magányban és olvasásban töltötte agg korát. A' Felség Bersi Apátsággal, és esztendei öt száz ft fizetéssel tisztelte-meg. Hogy feljebb nem lépett, oka egyedül a' nem vágyódás, 'és ön sorsával való megelégedés. Tudják jól, kik érdemeit közelebbről ismerték hogy semmi kecségtetéssel és ígéretekkel reá nem vehették a' feljebb való lépésre, többre becsülvén jótévő Mecenásának ápolgatásait fényes hivataloknál. Adjon Isten Hazánkknak sok illy nagylelkű hazafiakat, kik a' virtust és Tudósokat így ápolgatják! A' tudományok' körében millyenek érdemei csak azok nem tudják, kik a' Nelson dicsőséges Abukiri győzedelméről, a' néhai csász. Nagy Herczegné Mária Paulownának, a' mi szeretett Felséges Cs. K. Fő Herczeg Nádor-Ispánunkkal való menyegzőjéről, később pedig szomorú halálára írt gyászverseit; 's több gyönyörű munkáit becsek szerint nem olvasták. Az ő Ovidiusi könnyűséggel, elmésséggel és deáksággal költött versei valóban kevélységére lehetnek a' két magyar Hazának. Folyó írásban latán nyelven Ciccrónak vetélkedő társa volt; bizonyosságai a' kikkel valaha levelezett. A' predikáló-székben Arany-szájú sz. Jánost képezte, és nemzeti nyelvünkön valóságos Demosthenes volt. És ez annál halhatatlanabbá teszi, hogy a' szerenesés Orátor ritkán nagy Poéta, 's legalább e' részben Cicerót feljűlmulta. Az ő nyájas társalkodása, felebarátja iránt való tiszta indulatja, mindeneknél becsültetett, szerettetett. Mondjuk mi is reá Ovidiussal, a' kinek láng eszéhez közelített:

„Ossa quieta precor, tuta requiescant in  
urna  
Et sit humus cineri non onerosa tuo.“